

ARAKAN

Tuz insanı bıçaklar!
Kaçak yaralar çıkarır bebeklerin kalbinde.
Ve acıtır melekleri diri yakılmak kadar!

Rüzgâr bıçaklar insanı, sığındın bir gemi;
Gölgesine düşünce en derli bir ölümün!
Çağrışım işte: Ölüm ve çılgıktan yelkenler
Her saniye bir yüzyıl, daha az, daha az
Ateş ve rüzgâr almaz!

Su insanı bıçaklar! En yakanından...
İnsanlık öyle bir zehir dalgaların dilinde!

Sessizlik de bıçaklar!
Bütün bayraklar kanlı, bütün kimlikler
İncir sütü, yaprağı, kuyusu bu/da
Kanlı eski yazılar, eski yazıtlar.
Güya yıkanacaklar!

Çılgılıklarla, açlıkla, kuşatılmışlıkla
Yıkanan geçiminiz yürüyüşünüz.
Yıkanan rahatınız güvenceliğiniz
Saplı bir bıçak kadar; sıcak ve kan!
Geçiyor Arakan'dan...